

El peix d'en Maui



Aquest és un conte de Nova Zelanda, que és el meu país. Sabeu en quina direcció està Nova Zelanda des d'aquí? Qui pensa que és al nord? A l'est? Al sud? A l'oest?

De fet, totes les respostes són correctes. Nova Zelanda és gairebé a l'altra punta del planeta, així doncs la distància en qualsevol direcció és gairebé sempre la mateixa. Per tant, pots anar en qualsevol direcció i després de 20.000 quilòmetres, sí 20.000 quilòmetres, hi arribaràs.

O si vols cavar, pots fer un forat i la trobaràs una mica més a prop: només 12.000 quilòmetres, passant pel centre de la terra.

Però aquesta història que explico ara va passar en una època de fa molt i molt temps, quan no existia la terra que ara es diu Nova

Zelanda.

Fa moltíssims anys, quan la meva terra no existia, només hi havia un gran oceà, l'oceà més gran del món, l'oceà que ocupa quasi mig món, l'oceà Pacífic.

Enmig d'aquell oceà, només hi havia unes illes molt petites i, en una de aquestes illes, hi vivia un nen que es deia Maui. Vivia amb el seu pare i la seva mare, amb els seus tiets i tietes, amb els cosins i cosines, i especialment amb els seus germans – perquè, sí, tots eren nois i, a més a més, tots eren més grans que ell. En Maui era el més petit dels germans.

En Maui era el més petit, però també era una mica especial. Deien que tenia poders especials. Deien que un dia havia atrapat el sol a l'alba perquè volia que el dia durés més temps. També deien que havia baixat a la terra subterrània, a sota terra, on vivia la seva àvia! I la seva àvia, que també tenia poders màgics, li havia regalat la seva mandíbula! Curiós, no?

Deien que en Maui tenia poders especials, però, és clar, encara era el més petit. I un dia els seus germans van decidir que sortien a pescar el dia següent a un lloc molt lluny de l'illa, on hi havia els peixots més grans de tot el mar. I és clar, en Maui volia anar amb els seus germans, també, però els germans li van dir que no.

—No, Maui, ets massa petit —van dir.

—No, Maui, és massa lluny —van dir.

—No, Maui, tu no saps pescar.

Però en Maui pensava que ell era el millor pescador de tots els seus germans i va tenir una idea. Aquella nit va sortir a buscar plantes fibroses per fer el fil de pescar més fort que mai s'havia vist. I l'endemà es va llevar quan encara era fosc i es va amagar a la canoa mentre els seus germans encara dormien.

Quan els germans van baixar a la canoa, encara no era del tot de dia i no van veure en Maui amagat a dins. Els germans van començar a remar molt, molt lluny, fins que la seva illa va desaparèixer i només es veia el mar amb onades molt grans. Quan van arribar al lloc previst, tenien tantes ganes de pescar que van continuar sense veure en Maui amagat a la canoa. Aleshores van començar a pescar. Al cap d'un parell d'horetes, però, els germans només havien pescat quatre peixets petits i estaven una mica tristos, perquè havien promès a la seva mare que pescarien molt i farien un gran sopar. Just en aquell moment, en Maui va sortir del seu amagatall i va dir:

—Bon dia, germans.

Amb un gran somriure.

—Maui! —va dir un dels seus germans—. Ets un nen dolent.

—Maui! —va dir el segon germà—. Ens has portat mala sort.

—Maui! —va dir el tercer germà—. Però què fas aquí, si no saps ni pescar?

I en Maui va mostrar el fil tan fort que havia fet, i va dir:

—Mireu! Amb aquest fill puc pescar el peix més gran del món.

I el segon germà va dir:

—Molt bé, Maui, és un bon fil. Però saps que per pescar, al final del fil, cal tenir-hi un ham per atrapar el peix per la boca?

I en Maui va dir:

—Ja hi he pensat.

I va dir:



—Mireu!

I va mostrar... la mandíbula de la seva àvia!

—La mandíbula de la nostra avia serà un ham perfecte i ens atraparà molts peixos.

I el primer germà va dir:

—Bé, Maui, potser funcionarà, no ho sé. Però has pensat que per pescar també has de posar una mica de carn a l'ham, alguna cosa que faci una mica de pudor que i que pugui agradar-li a un peix? Tens res així?

I en Maui va dir:

—Ja hi he pensat.

I va fer un puny amb la mà i es va picar el nas fins que va començar sagnar. Llavors, amb el dit es va agafar un mica de sang i una mica de mocs i va posar la sang i els mocs a l'ham.

A aquelles alçades, els germans estaven al·lucinant i en Maui estava quasi preparat per a pescar. Només va parar un moment per resar als déus i, llavors, agafant el fil amb una mà, amb l'altra va llançar l'ham amb la sang i els mocs al mar. I no van passar ni cinc minuts que alguna cosa va a començar a estirar el fil. I en Maui va estirar el fil. I el peix va estirar el fil. I en Maui va estirar. I el peix va estirar. Fins que el peix va començar aparèixer. I era molt gran. Tots el germans van començar a ajudar a en Maui. El peix era més gran que la canoa, era el peix més gran que s'havia vist mai. I s'estava morint, i els germans van començar a tallar-ne trossos.

Deien:

—Jo vull aquesta part.

—Jo vull aquella part.

I van discutir i tallar i van tallar i discutir, i al final el gran peix ja no semblava un peix, sinó que més aviat semblava una gran terra enmig del mar, amb muntanyes i valls allà on els germans l'havien tallat.

I sabeu què va passar llavors? Que el gran peix d'en Maui es va transformar en pedra, i la canoa d'en Maui també, i es van convertir en les dues illes més grans del Pacífic, les dues illes que ara es diuen Nova Zelanda. Bé, el nom maorí de l'illa del nord de Nova Zelanda encara és Te Ika a Maui, que vol dir El Peix d'en Maui, i la del sud també es diu Te Waka a Maui, La Canoa d'en Maui.

I si no em creieu, mireu el mapa...

